

Fællesinteresse, ja, jeg tør sige en Livsinteresse, for hele Landet. I Sammenligning dermed er det af fuldkommen underordnet Betydning, om det bliver det ene eller det andet Parti, der høster Fordel af det kommende Rigsdagsarbejde. Heller ikke er Tiden inde til Varetagelse af snævre Klasseinteresser. I saa Henseende har vi haft mere end tilstrækkeligt i de senere Aar. Ved indbyrdes Kamp mellem forskellige Klasser og forskellige Erhverv naas intet. Alle Erhverv og alle Dele af Befolkningen er i Virkeligheden saa nøje knyttet sammen, at en Undtagelsesstilling ikke lader sig opretholde fra den Regel, at vi alle kommer til at bøje os for de Vilkaar, som Tiden stiller.

Jeg tror, at et overvejende Flertal i Befolkningen deler denne Anskuelse, og det er mit Haab, at den samme Opfattelse maa præge Rigsdagens saglige Behandling af de Lovforslag, som nu fremsættes.

Jeg skal dernæst i min Egenskab af Landbrugsminister have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme*. Set i Forhold til hele Statsbudgettet og i Forhold til de Lovforslag, der om et Øjeblik fremsættes, er dette Forslag finansielt set af forholdsvis underordnet Betydning, men som ærede Medlemmer vil vide, er den forholdsvis lille Bevilling, der her i Landet gives til Husdyravlens Fremme, fastlagt ved særlig Lov, og det har derfor, naar denne Bevilling skal inddrages under den samme Reduktion, som alle øvrige Bevillinger bliver gjort til Genstand for, været nødvendigt at fremsætte et særligt Lovforslag i saa Henseende. Jeg skal her indskyde, at de øvrige Bevillinger under Landbrugsministeriets Budget vil blive søgt nedbragt gennem Ændringsforslag til selve Finansloven. Reduktionerne med Hensyn til Husdyrbruksloven søges opnaaet først og fremmest derved, at det foreslaas, at alt, hvad der hedder Statsskuer, i Fremtiden bortfalder. Ærede Medlemmer vil vide, at der gennem en lang Aarrække her i Landet har været afholdt Statsskuer for ældre Dyr, Skuer, der har været afholdt helt og fuldt for Statskassens Regning. Jeg tror, at det om disse Statsskuer kan siges, at de har været overordentlig nyttige, men ogsaa at de nu ikke er i den Grad paakrævede som tidligere. Ministeriet er af den Opfattelse, at disse Skuer kan henlægges til de store provinsielle Fællesskuer, saaledes at de ældre Dyr bliver udstillet og præmieret dér, hvorved Statens Indsats

til Afholdelsen af særlige Statsskuer helt kan bortfalde. Hvis dette sker, vil ogsaa den store og ret kostbare Kommission, som Statsdyrskuekommissionen har været, kunne ophæves, idet den dog her foreslaas erstattet med et Udvalg paa 3 Medlemmer, bistaaet af Statskonsulenter, som udarbejder en aarlig Beretning og paa Ministeriets Vegne fører et vist Tilsyn med de Dyrskuer, som i øvrigt holdes.

En anden Forandring, der er indført i Lovforslaget, gaar ud paa, at Tilskuddene til Afholdelse af Dyrskuer ikke blot som hidtil skal komme Landboforeninger til gode, men ogsaa Husmandsforeninger, idet Ordet „Landboforeninger“ i Forslaget er erstattet med „landøkonomiske Foreninger“. Jeg tror nu ikke, at Husmandsforeningerne i stor Udstrækning vil afholde Dyrskuer, praktiske Hensyn vil i mange Tilfælde forhindre det, men i Samarbejde med Landboforeninger vil saadanne Dyrskuer, der omfatter begge Foreninger, sikkert ikke blive en Sjældenhed, idet der i de senere Aar har været en i høj Grad glædelig Stigning i Interessen for Husdyrbrug indenfor de mindre Jordbrugeres Kredse, en Interesse, der er saa meget mere betydningsfuld, som ikke mindst det mindre Landbrug saa aldeles afgjort har sin Indtægt gennem Husdyrholdet. Jeg maa derfor finde det rigtigt, at Bevillingen i Fremtiden stilles til Raadighed ogsaa for Husmandsforeningerne, for saa vidt de ønsker at gøre Brug deraf.

Med Hensyn til Dyrskuernes Afholdelse foreslaas her den Ændring, at der for lokale Dyrskuers Vedkommende i Fremtiden kun ydes $\frac{3}{10}$ af Præmiebeløbet, hidtil har det været Halvdelen; for Fællesskuernes Vedkommende foreslaas den Del, som Staten kan yde, fastsat til $\frac{4}{10}$, det har hidtil været $\frac{2}{3}$. Ærede Medlemmer vil altsaa se, at det er en betydelig Nedsættelse af det forholdsvis Tilskud. Endvidere foreslaas den Ændring, at Tilskuddet til Lønning af Husdyrbrugskonsulenter, der hidtil har udgjort $\frac{2}{5}$ eller 40 pCt., nedsættes til $\frac{3}{10}$ eller 30 pCt. af Lønnen. Men medens der for alle andre i Lovforslaget omhandlede Foranstaltninger er fastsat et Maksimalbeløb for denne Statens forholdsvis Andel i Udgifterne, er Bevillingen til Lønning af Konsulenterne under Hensyn til denne Foranstaltnings overordentlig store Betydning fremdeles opretholdt som en kalkulatorisk, en anslaaet Bevilling.

Med Hensyn til det finansielle Resultat af de Forslag, der her fremsættes, skal jeg oplyse, at medens Bevillingen i Henhold til den gældende Husdyrlov for indeværende